

20. juni 2011

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 219 (Alm. del – § 7) af 1. juni 2011 stillet efter ønske fra Morten Østergård (RV)

Spørgsmål

Er ministeren enig i følgende udsagn: ”finanspolitisk holdbarhed betyder overordnet, at den politik, der planlægges frem mod 2020, kan fastholdes i årene efter”?

Svar

Finanspolitisk holdbarhed betyder overordnet, at den politik, der planlægges frem mod 2020, og det forløb for de offentlige udgifter, som indgår i det beregningstekniske forløb i årene efter, kan finansieres samtidig med, at den offentlige gæld udgør en stabil andel af BNP på langt sigt, uden at skattebyrden øges.

Efter 2020 anvendes stiliserede antagelser som overordnet afspejler uændrede strukturer i økonomien og uændret økonomisk politik, idet virkningen af centrale besluttede initiativer dog indregnes, herunder navnlig for så vidt angår tilbage-trækningsreglerne.

I forløbet bag Reformpakken 2020 er skattestoppets nominalprincip indregnet til 2020. Herefter er der indregnet uændret skattebelastning. Det vil sige, at skatte- og afgiftssatser i procent fastholdes (i overensstemmelse med skattestoppet), mens punktafgifter mv. i kronebeløb beregningsteknisk antages at stige med prisudviklingen.

Finanspolitisk holdbarhed stiller imidlertid ikke særlige krav til profilen for den offentlige saldo over tid, eller hvilket gældsniveau der stiles mod på langt sigt. I det holdbare forløb, der præsenteres i Reformpakken 2020, udviser den offentlige saldo således underskud op til 2½ pct. af BNP og over 2 pct. af BNP i en længere år-række, og ØMU-gælden stabiliseres på ca. 80 pct. af BNP. Dette er i strid med EU's stabilitets- og vækstpagt og risikerer at blive opfattet som utroværdig af aktørerne på de finansielle markeder. Det centrale finanspolitiske mål i Reformpakken 2020 er strukturel balance i 2020, hvilket samtidig sikrer, at finanspolitikken er mindst holdbar.

Med venlig hilsen

Claus Hjort Frederiksen